

Εκεί που φοβάσαι να πας...

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianou
Παρασκευή, 21 Ιούλιος 2017 22:16

Ο προορισμός ήταν σωστός, όμως το δρομολόγιο είχα την αίσθηση πως ήταν λάθος..

Κάθε φορά που το αποφάσιζα, στο τέλος δίσταζα για κάποια απροσδιόριστη αιτία...
Κάθε φορά και ένα.. «άσε.. μια άλλη φορά..» ώσπου ακριβώς λίγα δευτερόλεπτα πριν ξεκινήσει το τρένο πρόλαβα και ανέβηκα αυτή τη φορά στο τελευταίο βαγόνι.

Στην πρώτη στάση τίποτε το γνώριμο.. τίποτε απ' όσα ήξερα, απ' όσα γνώριζα και θυμόμουν. Όλα είχαν αλλάξει..

Δεν ξέρω αν προς το καλύτερο ή το χειρότερο.. για μένα όμως ένιωθα προς το χειρότερο.. πολύ χειρότερο...

γιατί είχα χάσει όσα είχα βιώσει και όσα αγαπούσα.. όσα συνήθισα να θυμάμαι τις νύχτες, όσα με είχαν συνεπάρει, με είχαν ταξιδέψει...

Είχαν αλλάξει όλα ! Είχαν περάσει βέβαια κάποια χρόνια... όχι πολλά.. Όμως...

Το τραίνο έτρεχε και πάλι. Ένιωθα πως ο χρόνος ανέβαινε όλο ανέβαινε προς κάπου αδιόρατα ψηλά, αλλά εγώ πως κατέβαινα όλο και κατέβαινα... προς κάπου αδιόρατα χαμηλά...

σε ένα τέρμα.. σε ένα τέλος μιας παράστασης λίγο πριν κλείσει εντελώς η αυλαία...

Άνοιξα τα μάτια.. ακριβώς στη δεύτερη στάση, απλή.. απλά.. τίποτα.. Ξένη και άγνωστη κι αυτή..

Κοίταξα πάλι το εισιτήριο. Ο προορισμός σωστός κι' όμως το δρομολόγιο ένιωθα πως ήταν λάθος...

έπρεπε να 'ταν διαφορετικό !... κάποιος λες και είχε χαράξει άλλη πορεία... Κάποιος...
Κάποιος... Αλήθεια όμως, Ποιος ? ή μήπως...

Εγώ ο ίδιος ?....

Κι αν αποφάσισα να πηδήξω την τελευταία στιγμή στο τρένο ήταν γιατί πάντα έψαχνα να

Εκεί που φοβάσαι να πας...

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Παρασκευή, 21 Ιούλιος 2017 22:16

βρω αυτό το κάτι διαφορετικό, μάταια τόσα χρόνια.. αλλά φοβόμουν - δίσταζα να απομακρυνθώ από το βόλεμα μιας συνήθειας.. της δικιάς μου συνήθειας ...

Τελικά όμως !...

Ίσως εκεί που φοβάσαι να πας
να βρίσκονται όλα όσα ψάχνεις...

Νίκος Στυλιανού